

Eleki Krónika 2002. március

Választás 2002

A Magyar Köztársaság elnökének döntése értelmében az országgyűlési képviselők általános választásának első fordulójára 2002. április 7-én, második fordulóra pedig 2002. április 21-én kerül sor. A választópolgárokról szavazóköronként névjegyzék készült. A választók a névjegyzékbe történt felvételtől értesítőt kaptak, amely a választással kapcsolatos lényeges tudnivalókat tartalmazza. A választópolgárok a szavazatszámláló bizottságok munkáját megkönnyíthetik azzal, hogy az értesítőt a szavazáskor magukkal viszik. Szavazni személyesen lehet reggel 6.00 órától 19.00 óráig az értesítőn feltüntetett szavazóköriben (igazolással a lakóhelytől távol is) lehet. Szavazáskor vigyék magukkal a személyazonosság és a lakcím megállapítására alkalmas igazolványukat. Külön szavazólap szolgál az egyéni választókerületi jelöltre és külön szavazólap a területi listára történő választáshoz. Érvényesen szavazni csak egy jelöltre, illetve egy listára lehet a jelölt neve, illetve a jelölő szervezet neve feletti körben elhelyezett egymást metsző két vonalalatt.

A választással kapcsolatos valamennyi kérdésben részletes tájékoztatásért a Polgármesteri Hivatalban működő Helyi Választási Irodához lehet fordulni.

2002. augusztus 2-3-4: Elekiek Világtalálkozója

Városunkban kétévenként rendezzük meg az Elekiek Világtalálkozóját. A bevált gyakorlat szerint a páros számmal végződő évek ezeknek az alkalmai. A jelenlegi, már összeállt szervező bizottság szeretné kibővíti a hazalátogatók körét oly módon is, hogy hazánk más településeire, városaiba, falvaiba elköltözötteket is hazahívja, várja a találkozóra.

Ahhoz, hogy ez megvalósulhasson, tisztelettel kérjük a lakosságot, hogy az elköltözöttek /családtagok, rokonok, volt szomszédok, ismerősök stb./ nevét, címét szíveskedjenek a polgármesteri hivatalban Székely László főszervezőnél leadni. Ugyanitt a világtalálkozóra meghívók is igényelhetők.

Lapunk egyébként folyamatosan tájékoztatja tisztelt Olvasóit a várható, tervezett programokról.

T.R.K.

Ősgyep ideiglenesvédelem nyilváníttása

Tájékoztatjuk Elek Város polgárait, hogy a képviselő-testület 39/2002. (III. 4.) sz. határozatával az eleki Ősgyepet ideiglenesen védetté nyilvánította, így a termőréteg eltávolítása, illetve a terület művelési ágának megváltoztatása tilos. A további szükséges

intézkedések megtételére a képviselő-testület Elek Város polgármesterét hatalmazta fel.

Németországi sajtóvisszhangok

A Krónika múlt évi számaiban részletesen beszámoltunk a magyarországi németek elűzetésének /1946-48/ Eleken emléket állító országos emlékhely létesítésének körülményeiről, az avatásról és a hazai sajtóvisszhangról is, most pedig arról szeretnénk szólni, hogyan jelent meg ez az emlékműavatás a rendelkezésünkre álló anyag alapján a németor- szági lapokban.

Elsőként kezdjük az Unsere Posttal! /Az 1945-ben alapított lap mostani szerkesztőségének a tagja az eleki születésű dr. Paul Strifler is!/ A 2001 októberi szám 1-2. oldalán található egy hosszabb írás ezzel a címmel: Zwischen Völkern, Sprachen und Kulturen vermittelt, az alcím pedig: Weihe des Vertreibungsdenkmal in Elek. /Népek, nyelvek és kultúrák között közvetítenek - Emlékműállítás az elűzetésnek Eleken/. Az aláírás helyén ez olvasható: kjl. /Valószínűleg eleki, vagy pedig Elekhez kötődő személy./ Mielőtt rátérnénk a részletes bemutatásra, említsük meg, hogy az első oldalon egy nagy fénykép található, amely azt örökítette meg, amikor Dr. Gyulay Endre püspök úr avatóbeszédét mondja. A második oldalon még további négy fotó található. /Az emlékü szemből, a támogatókat megörökítő tábla, koszorúzás eleki német képviselőben, “a szónokok a tömegben”/

A Magyarországról elűdözött németek havilapjában megjelent tudósítás azzal kezdődik, hogy “Dél-Magyarországon” egy emlékművel emlékeznek az elűzetésre. Ez az új emlékmű a római katolikus templommal szemben található, és az alkotója pedig a Szegeden élő Kligl Sándor.

Utána Kecskeméti János eleki polgármester beszédéről ír a lap. Ebből azt emeli ki, hogy az 1945-46-os években történeteket a szónok “szégyenletes eseményeknek” /schändliche Geschehnisse/ nevezi.

Majd dr. Bába Iván külügyminisztériumi államtitkár gondolatait olvashatjuk. Ebből az olvasók megtudhatják pl. azt, hogy már Szent István idején érkeztek németek, hogy könnyebben lehessen felépíteni az új, keresztény magyar államot, de a törökök kiűzése után is, az ország újratelepülése során is jöttek németek. Az államtitkár után Heinek Ottó, a Magyarországi Német Kisebbségi Önkormányzatok elnökének szavaival t a l á l k o z h a t u n k .

Heinek is jogtalanak, brutálisnak nevezte azt, ami Magyarországon 1945 után történt az itteni németiséggel, de az újság megörökítette pl. ezen, történelmileg vitatható gondolatát is: “Die damalige ungarische Regierung als Initiator der Vertreibung...” /Az egykori magyar kormány, mint az elűzetés kezdeményezője... / Ettől függetlenül elutasít minden bosszút. Szerinte a kisebbségeknek ma más szerepük van. /Ez az Unsere Postban szereplő tudósítás címe is./

Az eleki németek elűzetéséről részletesen az eleki születésű Josef Schneider beszélt. Érdekes, hogy itt csak egy nagyon rövid összefoglalás található. A szónok “keserű történelmi eseményeknek” nevezte az 1945 utáni dolgokat. Az itteni németeket is marhavagonokban szállították Németországba. Ez 1946. május 3-án kezdődött. Utána dr. Bernhard Wahl laudenbachi polgármester azt emelte ki, hogy mennyit tettek az

előzőtt elekiek az új hazájukban.
A tudósító is fontosnak tartotta dr. Gyulay Endre frappánsan megfogalmazott gondolatait megosztani a németországi olvasókkal, vagyis azt, hogy ahol a szeretet helyébe a gyűlölet lép, ott bármilyen megtörténhet.
Az írás végén található az eleki emlékmű részletes leírása illetve magyarázata, de megemlíti azt is, hogy szükség lenne még egy táblára, ahol feltüntetnék a további adományozók neveit!
Ha valaki Németországban elolvassa az Unsere Post 2001 októberi számát, akkor fontos dolgokat tudhat meg ezekről a történettudomány számára is érdekes korszakról. Az írás szerzője röviden leírja az emlékműavatást, illetve amit ő tartott akkor fontosnak. Érdekes, hogy megpróbál tárgyilagos lenni, nem kommentálja az elhangzottakat, de az is igaz, nem szól egy fontos, pl. Bernhard Wahl által említett dologról, tudniillik a nagyhatalmi döntésekről, és sajnos "tényként" kezeli Heinek Ottó tudatos vagy nem tudatos történelmi "tévedését" is /magyar kezdeményezés/.
Érdemes Magyarországon, de Eleken azon is elgondolkodni pl., hogy az eleki emlékmű támogatói között egyaránt megtalálható a laudenbachi CSU, de az ottani SPD is! /Az emlékművön ezt bárki megnézheti./
Végül álljon itt ebből az írásból az országos emlékhely leírása: "Az emlékmű két részből áll. Háttérként egy régi magyarországi német ház szolgál, amely egy hat méter magasságú, félbe vágott, jellegzetes homlokzatú jelképes épület. A homlokzat előtt lebeg egy angyal, kezében kard, ami a paradicsomból való kiűzetést jelképezi. A nyitott ajtó fölött található az 1724-es évszám, hisz ekkor kezdődött a németek betelepítése Elekre. Egy másik felirat pedig az elűzetésnek állít emléket: -A németek elűldözése Elek 1946-. A négy, bronzszoborból álló kompozíció egy házat elhagyni kényszerült családot szimbolizál. Az emlékmű hátoldalán található az a tábla, amely a főbb támogatók neveit tartalmazza."
Most pedig nézzük meg, mit ír ugyanerről egy másik német lap, a laudenbachi újság 2001. október 12-ei száma!
Itt egy eleki születésű személy, Josef Post írt egy részletes tudósítást erről a fontos eseményről a második oldalon, de ugyanitt található két fénykép is az emlékműről és a támogatókat megörökítő tábláról.
Az írás a következő cím alatt jelent meg: Mahnmal im Elek eingeweiht - Felavattak egy emlékművet Eleken, és azzal kezdődik, hogy milyen nagy ünnepséggel emlékeztek meg Eleken 2001. augusztus 18-án a magyarországi németység 1946-os elűldözéséről. Utána az olvasók megtudhatják, hogy ki készítette az emlékművet, illetve mit jelentenek a szimbólumok. Mivel laudenbachi újságról van szó, ezért szól arról is, kik képviselték ezt a települést, vagyis Josef és Luise Post, valamint Dr. Bernhard és Gabrielle Wahl. A cikk természetesen arról is szól, hogy mennyi elűldözött eleki telepedett le 1946-ban Laudenbachban. /Összesen 200-an!/
Josef Post is fontosnak tartotta azt kiemelni az eleki polgármester beszédéből, amit az Unsere Postban is olvashatunk, de szerinte az akkori kommunista magyar kormány a kollektív bűnösség elvét alkalmazta a hazai németséggel szemben. Így nem fogalmazott az eleki polgármester! Pl. 1946-ban Magyarországon nem volt semmilyen kommunista kormány! Az teljesen más dolog, hogy 1945-től 1990-ig hazánkban a szovjet akarat érvényesült a magyar nép többségének akaratára ellenére! A német olvasók így pl. ezt is

megtudhatják tévesen az akkori Magyarországról: "...die damalige bolschewistische Regierung von Ungarn... - az akkori bolsevik magyar kormány..." Majd ismerteti röviden az elhangzott beszédeket. /Ezek természetesen megegyeznek a már korábban ismertettekkel, kivéve a laudenbachiakat. Sajnos itt is található súlyos történelmi tévedés, de ami rosszabb, olyanról ír, amit pl. a laudenbachi dr. Bernhard Wahl így nem mondott el Eleken! A szónok pl. tényleg beszélt a potsdami konferenciáról, de nem úgy ahogy az az újságban lehet erről olvasni, vagyis: "..., nämlich auf Betreiben der bolschewistischen ungarischen Regierung bei Potsdamer Konferenz. - ... azaz a bolsevista magyar kormány szorgalmazására a potsdami konferencián." Ezek után részletesen olvashatunk a kiváló kapcsolatokról. /Elek és Laudembach közötti baráti viszony, sportkapcsolatok./ Illetve van egy kimondottan érdekes laudenbachi kérés is. Legyen Eleken Laudembachi utca a 2002-es világtalálkozóra, hisz ott már van Eleki utca! /...Welttreffens der Eleker Anfang August 2002 eine Strasse in Elek als Laudembacher Strasse zu benennen."/ A laudenbachi polgárok is szembesülhetnek azzal a ténnyel, hogy a mai Magyarországon méltó emléket állítottak a németek 1945 utáni elűdözésének. A számunkra fontosnak számító történelmi tévedések valószínűleg fel sem tűnnek az átlagos német olvasónak! Végül nézzük meg a Hemsbachi Híradót /Hemsbacher Stadt-Anzeiger 2001. október 19./ A lap Dorfheimat mellékletében ezen címmel jelent meg egy kétoldalmi írás: Memento der Vertreibung einer deutschen Volksgruppe aus Ungarn-In Elek wurde jetzt ein Landesdenkmal eingeweiht./ Egy magyarországi népcsoport elűdözésének a mementója - Felavattak egy országos emlékhelyet Eleken./ A tudósítást Josef Post nagyméretű fényképe szemlélteti. Az emlékműről készített fotó alatt ez a felirat szerepel: "1946-ban sok népi németet elűztek magyar hazájukból. Egy emlékművel emlékeznek erre az elűzetésre most egy magyarországi városban, Eleken." /Valószínűleg Josef Post az aláírás nélküli cikk szerzője itt is./ A hemsbachiak is megtudhatták azt, hogy mi történt Eleken 2001. augusztus 18-án. Gyakorlatilag ugyanazt tartalmazza ez az írás is, mint a másik két lapban. Mi most csak azt emeljük ki, melyek azok a tények, amelyek csak itt találhatóak. Itt közölnek egy fontos dolgot, amit Heinek beszédében megemlített, vagyis hogy pl. Mindszenty hercegprímás levelet írt az akkori magyar kormánynak, de az USA-ba is, hogy állítsák le az elűdözést. Sajnos ebben az újságban is szerepel egy olyan gondolat, amelyet nem mondott a laudenbachi dr. Bernhard Wahl, vagyis ő nem beszélt arról, hogy az akkori "bolsevik" magyar kormány a nagyhatalmi döntések előtt kérte volna a kollektív büntetést. Az ottani német olvasók is az itt közölt fényképről leolvashatják pl. a főbb támogatók neveit. Most pedig összegezni szeretnénk a bemutatott írások alapján gondolatainkat, amikor is ki kell hangsúlyoznunk, hogy ugyanazokat az alapelveket követtük most is, mint a magyar nyelvű írások esetében. /Eleki Krónika 2001. szeptember 21./ Talán azzal kezdhethetnénk, hogy egyetlen, általunk most olvasott lapban sem említik meg az USA-t, angolokat és az oroszokat, vagyis az egykori győzteseket! Tapintat? Valószínűleg, inkább téves történelmi ismeretekkel magyarázhatjuk ezeket a dolgokat. /Németországban az akkori magyar kormányt hibáztatják igaztalanul, míg Magyarországon többen vannak olyanok még ma is, akik az akkori németek kollektív büntetését ma sem vitatják! Az is érdekesnek számít, hogy az írások nem szólnak pl.

azokról a bűnökről, amelyek miatt kellett bűnhődniük az ártatlan németek tömegeinek! Azonban tény, a német olvasók egyértelműen pozitív képet kapnak a mai Magyarországról. Egy ilyen emlékhely önmagáért beszél. Ne feledjük, pl. a mai Csehországban vagy Lengyelországban az ottani német múlt az ismert történelmi okok miatt bizonyos értelemben ma is kényes kérdésnek számít! Végezetül talán azt kellene elmondanunk, hogy a most bemutatott dolgok is azt bizonyítják, hogy mennyit köszönhet az egykoron hazájukból elüldözött németységnek pl. a mai Magyarország, de Elek is, és ez pedig nem kevés!

Rapajkó Tibor

“Böjt közepe” = Mittein der Fasta

Aki most Elek főterére érkezik, csodálkozva látja, hogy a kút női alakja nyakában sok-sok kifújt tojáshejat akasztottak. Nem tudja mindenki, hogy ez egy évek óta élő német hagyomány utolsó állomása, ezért szeretnék most erről írni néhány gondolatot. A hagyomány eredetéről: hamvazó szerda után elkezdődik a böjti időszak a németeknél. Ezután már nem szabad húst enni, táncolni, mulatozni addig, míg elérkezik a feltámadás ünnepe, a húsvét. Ezt az időszakot a fiatalok túl hosszúnak találták és a “böjt közepét” közben megünne- pelték. Elindultak házakhoz és gyűjtögettek tojást, kolbászt, süteményt, ki mit adott és a legutolsó háznál megállapodtak. Itt összegyűltek, kifújták a tojásokat, megsütötték a kolbá- szos rántottát, és énekléssel (nem tánccal) üzték el az időt. Ez a hagyomány annyiban változott, hogy nem indulnak el házalni a németek, hanem a Német Közösségi Házban gyűlnek össze a Német Egyesület tagjai és mindenki hoz magával annyi tojást és kolbászt amennyit elfogyaszt. Ezeket a tojásokat az ügyesebbek kifújják és hosszú madzagra (erre specializált túvel) felfűzik. Ez a tojás-kaláris egyre hosszabb attól függően, hogy hányan vesznek részt az ünnepen. Ma már a gyerekek is bekapcsolódnak. A finom tojásos rántotta elfogyasztása mellett beszélgetéstől, énekléstől, vidámságtól hangos a Közösségi Ház. Az idei összejövetelen talán nem voltak annyian, mint eddig, de örülünk, hogy ezt az évek óta megtartott ünnepi hagyományt nem felejtették el a Német Egyesület tagjai. A megvendéglésért a képviselőtársaim nevében is köszönetemet fejezem ki.

Nádor Mária N.K.Ö. elnöke

Egészséges Nemzetért Népegészségügyi Program 2001-2010.

A Kormány 2001-2010-ig terjedő időszakra vonatkozóan megfogalmazta népegészségügyi programját. Ennek ismertetése hangzott el Békéscsabán a Megyeházán 2002. február 8-án az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat Békés Megyei Intézete szervesében. Az Országjáró Konferencia a Népegészségügyi program céljait, feladatát és lehetőségeit ismertette a jelenlévőkkel, melyek között orvosok, védőnők, dietetikusok, egészségvédelmi szakemberek, önkormányzati szakemberek és pedagógusok voltak.

A programot dr. Kiss Viktória megyei tisztifőorvos nyitotta meg, melyet dr. Jávor András programigazgató előadása követett a Népegészségügyi program szerkezetéről, akcióiról és annak megvalósításáról, ezt követte dr. Ottlakán Aurélné dietetikus előadása az egészséges táplálkozásáról melyet dr. Balogh Sándor az Országos Alapellátási Intézet főigazgatója követett a háziorvosok szerepéről a program megvalósításában témakörben, majd dr. Kiss Viktória megyei tisztifőorvos a megyei ÁNTSZ szerepéről és helyéről beszélt a program megvalósításában, és dr. Pataki István a Békés Megyei Közigazgatási Hivatal Vezetője a megyei lehetőségekről, a települési önkormányzatok és a helyi közösségek szerepéről szólt a programmal kapcsolatosan. Az előadás során tájékoztatás hangzott el a lakosság egészségi állapotáról, mely tájékoztatásból kiemelnénk néhány közérdekű információt. A magyar lakosság egészségi állapota több mint három évtizede folyamatosan romlik. 1999-ben a születéskor várható átlagos élettartam férfiak esetében 66,37 év, nőknél 75,24 év volt, ez messze elmarad az Európai Unió átlagától. Különösen magas - világviszonylatban is - a középkorú férfi lakosság halandósága. A halálokok között vezető szerepe van a keringési rendszer betegségeinek, a magyar lakosság körében a szívkoszorúér - betegségek miatti korai halálozás mintegy háromszorosa, az agyérbetegségek miatti halálozás pedig közel négyszerese az EU-i átlagnak. A férfiak daganatos halálozásában a tüdőrák, a nők esetében az emlő és a méhnyakrák áll vezető helyen. Mindkét nem esetében emelkedik a vastagbél és a végbél rosszindulatú daganat okozta korai halálozás. Emelkedett a krónikus májbetegségek és a májsugor okozta korai halálozások száma. Csökkenteni kell az erőszakos /pl.: öngyilkosság/ halálozási átlagot, mely kétszerese az EU-i népesség körében észlelhető átlagos szintnek. Az okok hátterében jelen van az egészségtelen életmód, a hiányos egészségkultúra és a környezetszennyezés, valamint a társadalmon belüli egyenlőtlenségek. Magas a dohányzók és az egészségtelenül táplálkozók száma. Az önpusztító életmódot folytatók, mértéktelen alkoholfogyasztók, illetve azok száma is, akik a szűrő, illetve egészségügyi ellátó rendszert nem veszik igénybe. Az életmód lehetőségeit differenciálják a társadalmi egyenlőtlenségek, melyek elsősorban iskolázottsági, foglalkozási és a jövedelmi viszonyokból erednek. Az előadás további részében a programban szereplő öt nemzeti célról, a tíz kiemelt nemzeti feladatról és a célok elérését és a feladatok megvalósítását szolgáló 17 alprogramról volt szó. A rövidtávú (2001-2002-re) célként a következők megvalósítását tűzte ki célul, mely önkormányzati eszközökkel és széles társadalmi összefogással megvalósítható:

- az egészséges életmód "divatba hozása", elterjedésének széles körű támogatása, különösen a testmozgás fokozása, az egészséges táplálkozás elősegítése, a dohányzás és szeszesital fogyasztás csökkentése,
- az egészséges életkezdés, egészséges gyermekkor biztosítása,
- szűrővizsgálatok kiterjesztése, az esélyegyenlőség biztosítása,
- az idő előtti halálozás csökkentése.

A konferencia során elhangzottakból azonban kiderült, hogy az osztársadalom hiába fogalmaz meg célokat, feladatokat, ha a társadalom legkisebb egysége, az egyén ebben nem veszi ki részét, hiszen az egészség az egész társadalom szempontjából érték. Hogy hogyan vehetünk a programban részt saját egészségünk megőrzése, betegségek

megelőzése érdekében, arról a következő számban olvashatnak.

T.Gy.

Ady-kiállítás a Városi Könyvtárban

Tavaly hallottam Adyról egy lebilincselő, érdekes előadást. Bár szerettem eddig is a verseit, de ez az előadás közelebb hozta hozzám emberileg a költőt és most már egészen másképpen gondolok rá. Nem is gondoltam akkor, hogy ennek az előadásnak egy része kiállítás formájában - a Megyei Könyvtár után elsőként - elérkezik Elekre, és éppen a Városi Könyvtárba. A kiállítás anyagának nagy része dr. Heimné Máté Mária tanárnő gyűjteménye és természetesen a lebilincselő Ady-előadás főszereplője is ő volt. A kiállítást március 12-én nyitotta meg Pelle László, az Oktatási és Kulturális Bizottság elnöke, Gémes Nikolett Ady-verse pedig színesítette a rendezvényt. Egy kis asztalon a könyvtár állományából állítottunk össze egy kis ízelítőt Ady Endréről. Az "Ady-kuriózumok" címet viselő kiállítás emberközeli Ady bemutatását az alábbi tablók mutatják: Ez a kiállítás olyan dokumentumok gyűjteménye, melyek eddig nem ismert Ady-fotókra támaszkodik és eddig még nem publikált dokumentumokat mutat be. Ady életének fontos állomásait láthatjuk a születésétől a haláláig. Megismerhetjük a szülőházát és az iskolát, ahová járt. Egy tábló a műveinek címlapjait és sajátkezű dedikációit tartalmazza, de a kéziratokkal és leveleivel (magyar és francia nyelven) is megismerkedhetünk. Közeli láthatjuk a 3 nőt, akik Ady életében meghatározó szerepet töltöttek be: az "Édes", Léda és Csinszka személyében. Azt tudtuk eddig is, hogy Ady nemcsak verseket írt, hanem karcolatokat, esszéket, színházi előadásokról kritikákat is. Ezeket is bemutatja a kiállítás. A híres embereket a képzőművészek szívesen megörökítik, így Ady Endre személye is több művészt megihletett. "Ady a képzőművészeti alkotásokban" c. táblón ezeket a képzőművészeti remekműveket láthatjuk. Sokan nem tudják - és eddig én sem tudtam -, hogy Adynak Békés megyei vonatkozású kapcsolatai is voltak. Ady élénken figyelte Áchim L. András parasztvezér pályáját. Áchim egyik cikke adta az ihletet a "Fölszállott a páva" c. versének megírásához. A geszti Tisza Istvánról írt "A tarisznyás ember" c. művében. Gyula városához úgy kötődött, hogy színházi előadásokon vett részt és a Nagyvárad Naplóban ezekről hírt adott. Végül egy táblón fotókon láthatjuk Ady - Léda - Csinszka sírhelyeit, melyek a Kerepesi és a Farkasréti temetőben találhatóak. Mindenkinek szívből ajánlom ezt a különlegesen érdekes kiállítást, melyet március 29-ig tekinthetnek meg a Városi Könyvtárban. Kérem tekintsék meg, mert Ady Endre közelebb kerül a szívünkhöz.

Nádor Mária

Szavazz rám...

Szavazz rám - énekelte jó pár évvel ezelőtt az Európa Kiadó nevű zenekar. “Régóta engem akarsz - Iszonyú szavahihető vagyok - Ha már a csúcson leszek, akkor is szeretlek téged - Válassz, hisz jobban jársz velem - Én úgy vagyok szép, ahogy neked jó, a Te szavad a döntő szó.” Gondolom ezek a mondatok minden választáskor aktuálisak lesznek. Most, hogy a média óránként tolmácsolja miket üzennek egymásnak a pártok, ki mit ígér és mely politikus aznap hol járt. Előtte nem volt ott, gyanítom utána sem megy egy jó ideig, de most erről szól a dolog, meg kell nyerni a választók bizalmát. Repkednek a több tízmilliárdos ígéreték, fizetésemelésről, új épületekről, utakról, vállalkozásfejlesztésekről hallunk biztató dolgokat. Egyik pártvezért megkérdezték, hogy ő miért nem ígér semmit, mire azt mondta, ígérhetne ő húsz tőgyű kecskét, de mivel ilyen nincs, akkor felesleges ígérgetni. Ezt a két vezető párt nem igen veszi észre, csak biztatnak minket. Előveszi az egyik oldal a másik oldal hibáit és mutogatnak egymásra, hisz ők jobbak, a másik hibát-hibára halmoz. Nagy a tétje a választásoknak, emiatt kell elmennünk szavazni. Aki nem megy, négy évig nincs joga szidni a rendszert, mert miért nem változtatott rajta. Csak az bírálhat, aki négy évente behúzza azt a pár darab X-et a szavazócédulára. “A Te szavad a döntő szó - Szavazz rám válassz tisztességesen” mondja az Európa Kiadó. Menjünk el minél nagyobb számban szavazni, mert bárkit választunk a saját jövőnkön döntünk!

Méry Rudolf

Pályázati felhívás

Az eleki Mezőgazdasági és Ipari Középiskola és Diákotthon (5742 Elek, Szent István u. 4-6. sz.) 2002. augusztus 2-án tartja névadó ünnepségét. Erre az alkalomra az iskola új címet szeretne készíttetni. Várjuk azon ambiciózus alkotók pályázatát, akik az iskolai profilt (mezőgazdaság és élelmiszeripar) is kifejezve a címerben meg tudná fogalmazni gondolataikat. A beérkezett pályázatokból a zsűri választja ki a legmegfelelőbbet. Az eredményes pályázót 20.000.- Ft-os díjjal jutalmazzuk. A pályamunkákat május 15-ig lehet beadni az iskola címére. A pályázatokat jelígesen kell benyújtani, melyhez egy kis borítékban mellékelni kell a pályázó nevét, címét és t e l e f o n s z á m á t . Pályázati adatlapok az iskola titkárságán vehetők át.

Zámbó András igazgató

Kiskert

B u r g o n y a
Kora tavasszal, mikor elkezdjük a kiskerti munkákat talán az egyik legnagyobb területen burgonyát vetünk. Nemcsak vitaminjai miatt jelentős táplálkozásunkban, hanem mint

kalóriaforrás is számottevő. Ma már alig találkozunk magyar fajtákkal - bár folynak kísérletek - a kínálat nagy részét import fajták biztosítják. Vethetünk hagyományos, zsákos kiserelésben, melynek az ideai ára kb 90-110 Ft/kg. Ezekben a zsákokon rajta van a minőségről szóló tanúsítvány és ezek a burgonyák általában utántermesztett I. fokozatúak. Ezen zsákos burgonyák apróbb gumóit kiválogatják és 50-100 szemes kiserelésben hozzák forgalomba. Ennek az ára (kb. 100 szemes) 750-900 Ft-ig terjed. Ez még mindig utántermesztett I. fokozatú burgonya. Ennél jobb minőségű burgonyák a szintén 50-100 szemes kiserelésű ELIT minőségű import burgonyák. Bio burgonyának, vagy mostanában bio krumplinak is szokták nevezni. Az árak (100 szemesek) 1200-1700 Ft-ig terjed. Választhatunk korait (Kleopátra, Impala, Rosara), középkorait (Kondor, Kuroda), késeit (Raja, Agria, Desire). Sárga héjú az Impala, Santé, Agria. Több fajta is van még forgalomba, a kínálat folyamatosan minden évben változik. Majdnem mind jó betegségállósággal rendelkezik, talán a Santé és a Signál a legmegbízhatóbb ilyen tekintetben. Az elvetésük után nem csak a burgonyabogár ellen kell védekeznünk, hanem a gombabetegségek ellen is. (Ridomil, Mitox, Mikál) és így megbízható, biztos termésre számíthatunk.

Ültessünk a Holddal

Már a régiek is megfigyelték és mostanság több könyv is jelent meg ebben a témában: a Hold hatása a növényekre. Nemcsak a növekedésük során van az égitestnek hatása a növényekre, már a vetésnél is fontos mikorra időzítjük. A Hold mozgása az állatövön belül kihat az emberekre, állatokra, növényekre és a Hold fogyása, növekedése is befolyásolja a növények működését. Vetéskor négy fő növénytypust különböztetünk meg. "föld" növényt (pl. burgonya, petrezselyem, répa), "levél" növény (káposzták, saláták), "virág" növényt (virágok), "gyümölcs" növényt (paradicsom, paprika, uborka). Ajánlok egy-két vetési napot, ha mégsem sikerül, ne engem szidjanak, hanem a Holdat. Márciusi vetés: "föld" típusnak 27-28-án, "virág" 29-30-án. Áprilisban "föld" 4-5, 14-15, 23-24; "levél" típusúak 9-10, 19-20, 27-28; "virág" 6-7-8, 16-17-18, 25-26. "Gyümölcs" típusúak vetését csak földiában vagy bent lakásban ajánlom áprilisban 11-12-13, 21-22, 29-30-án. Biztosan szabadföldbe csak májusban vethetők, május közepétől: 9-10, 18-19, 27-28-án. Sikeres próbálkozást!

Méry Rudolf

A vég kezdete

Miután sorozatunkban elérkeztünk az 1943-44-es tanévhez, legalább is gondolatban meg kellene próbálnunk átélni azokat a nem jó értelemben vett várakozásokkal teli napokat, h ó n a p o k a t Európában ekkor már négy-öt éve háború volt, de hazánkat, így Eleket is "csak" 1944-45-ben érte el szárazföldön a front. Valószínűleg az elekiek még a legrosszabb álmaikban sem gondolták pl. azt, azáltal hogy az első orosz katona Magyarország földjére teszi a lábát, egy olyan világ kezdődik, amely az itteni lakosság döntő részének akarata

ellenére mégis létezni fog egészen 1990-ig!
Érdekes, hogy a most bemutatandó 1943-44-es évkönyv nem szól arról, hogy 1944. március 19-én a németek megszállták Magyarországot, de arról sem, milyen közel vannak a szovjetek, vagyis arról, hogy a háború elveszett, és nem tudni, mi lesz a háború után
M a g y a r o r s z á g o n !
Mivel Eleket már 1944. szeptember 24-én “felszabadították” a szovjetek, így a helyieknek szerencsére nem kellett elviselniük a nyilasok uralmát, de sajnos ők voltak azonban az elsők azok között, akik megismerhették egy másik kisebbség diktatúrájának e l ő ő r s e i t !
Ennyi bevezetés után nézzük meg, mit tartalmaz a két iskola közös évkönyve. Szinte jelképszerűnek tekinthető az is, hogy az évkönyv dr. Glattfelder Gyula /1874-1943/ gyász hírével kezdődik. Többek között így méltatták: “Valódi egyéniség volt, ki mindig tettekkel, maradandó alkotásokkal érvelt, és nem mulandó szavakkal, egyhangú elindulásokkal, végzetes félbenmaradásokkal.”
Az utód dr. Mamvas Endre lett, aki 1944 és 1964 között volt csanádi püspök egy nemkülönből nehéz időszakban!
A háborús körülmények miatt a tanév csak 1943. október 15-én kezdődhetett meg, de már 1944. március 12-én be is fejeződött a tanítás, és a bizonyítványokat is kiosztották már április 12-én.
Ebben a különösen nehéz helyzetben igazán csodálatos ilyen dolgokról is olvasni: “A tanulók december hónapban röntgenvizsgálaton voltak, az eredmény megnyugtató. Az egészségi állapot általában jó volt.” Valószínűleg ez volt az első ilyen jellegű iskolai vizsgálat Eleken!
Bizonyára az sem a véletlen műve, hogy az akkori évkönyvben viszonylag nagyobb terjedelemben írnak az iskolai tangazdaságról. Itt most csak azt emeljük ki, hogy akkor megemlítik a baromfitelepet, kertészetet, gyümölcsöst, tankonyhát és a fonó-szövő ü z z e m e t .
A főzést is nagyon gyakorlatiasan oktatták, hisz a III. osztályosok hetente háromszor főztek teljes ebédet, de úgy hogy mindannyiszor vendégül látták a II. osztályosokat. A tanulók végezték a konyha számára a befőzéseket is azokban a szűkös években. Mindentől függetlenül egyszerű, de mégis változatos volt az étrend!
Ebben a tanévben a II. osztályosok már maguk nevelték azokat a malacokat, melyeket az összegyűjtött pénzükön vásároltak.
Most ezt olvashatjuk a vallásos nevelésről: “A tantestület oktató-nevelő munkája minden területen a valláserkölcsei nevelés magasabb célját szolgálja.” Az ismert történelmi okok miatt már nem lehet semmilyen “zavarodottságról” olvasni. Valószínűleg, ekkorra már megtörténhetett a keserű kijózanodás. Természetesen továbbra is nagy jelentősége van a hazafias nevelésnek: “Ez az esztendő bőséges alkalmat nyújtott a hazafias érzés elmélyítésére. A súlyos történelmi idők élénken foglalkoztatják növendékeinket.”
Lehetőségekhez képest azonban fejlődhetettek az iskolai szertárak is, ami nem kis dolognak számított azokban a nehéz években.
Az 1943-44-es tanévben a népiskola I. osztályának osztályfőnöke Várhelyi M. Teréz volt, aki hon- és légvédelmet is tanított, és akinek az osztályába 28 tanuló járt. A II. osztályba 20-an jártak, itt az osztályfőnök Német M. Vilma volt. A III. osztály csak nyolc tanulóval állt, ahol is Benkő M. Modesztá intézeti főnöknő, igazgatóhelyettes az

osztályfőnök

ekkor.

A másik iskolában, a polgári leányiskolában is gyásszal kezdődik az évkönyv, meghalt dr. Tihanyi Béla főigazgató. /Sajnos, nem közlik az életrajzát./ Érdekes dolgokat tudhatunk meg az iskola múltját leíró részből. Kiderül, hogy komoly ellentáborra volt Eleken az iskolának! Ebből nézzünk meg egy részletet: “Csak a jó Isten a megmondhatója, mennyi harcot kellett folytatni Reibel Mihály esperes úrnak már a beiratáskor az ellenzékkel, mely napról-napra szaporodott.” Ez volt a kezdet, de az évkönyvből az is kiderül, hogy a folytatás sem volt könnyű! Most nézzünk erre is egy példát: “A harc most már a megszüntetéséért folyt az ellenfél részéről s talán folyik a mai n a p i g .”

Igen csak elgondolkodtatóak és tragikusak ezek a gondolatok! Kik akarták pl. ekkor megszüntetni ezt a felekezeti iskolát? Az akkori helyi erőviszonyok szerint valószínűleg azoké lehetett ez a kétes “dicsőség”, akik egy másféle dologban hittek, amelyet ma minden jó szándékú ember bűnnek tart. “Itt kell elmondanunk azt is, hogy pl. Hitler 1936-ban a Hitlerjugendet küldte a templomokba, hogy arról győződjenek meg, a papok politizálnak-e. Reméljük, hogy pl. Magyarországon nem fog bekövetkezni ehhez hasonló dolog sohasem!/? /Akkor szerencsére nem tudták megszüntetni ezt az iskolát, de sajnos 1950-ben egy másik szélsőséges, törvénytelen hatalom viszont megtette! /Eleki Krónika. 2000. október. 27./

Mindezekről függetlenül akkor sem volt probléma a tanulói létszám, mert 40-50-es osztálylétszámok voltak. A diákok harmada a környékről járt be. A tanévet ebben az iskolában jóval később, csak november 3-án kezdték meg, ami a háborús körülményekkel magyarázható. A háború miatt személyi változás is történt a tantestületben, hisz Lenz Ferenc ének- és zenetanár katonai szolgálatra vonult be, akit Lózsa Klára okleveles tanítónő helyettesített. 1943. november 19-20-án Tihanyi Béla katolikus tanügyi főigazgató látogatta meg az iskolát. Ez volt az első ilyen alkalom, de valószínűleg az utolsó is. A látogatását így őrizte meg az évkönyv: “Ennek befejezése után értekezletet tartott, amelyen atyai jószággal közölte velünk tapasztalatait és irányító tanácsait.” Az iskola nevelő és oktató munkájáról szóló részben egy másik, szintén háborúhoz kapcsolódó dologról olvashatunk, a légmentesítésről! Ebből egy részlet: A totális háború következménye, hogy az iskolás gyermekek sincsenek biztosítva a bombatámadásoktól... Két ízben próbariasztást rendeztünk. A második már egészen jól sikerült, a futárok 20 percen belül visszahívták a 83 vonaton járó tanulót.” Nagyobb tanulmányi kirándulásokra itt sem kerülhetett sor, így csak a közeli Bánkútra és Lőkősházára tudtak átmenni. A mai elekieknek érdekes lehet az is, hogy miért volt akkor nagyon fontos a magyar nyelv védelme. Álljon itt az indoklás: “Itt különösen sok idegenszerűség ellen kell küzdenünk, hiszen a tanulók mintegy 30 %-ának német az anyanyelve. Az önképzőkör is részben ezt a célt szolgálja.”

Ebben a rövidre szabott tanévben az évkönyvből nem lehet pontosan megállapítani, mikor volt a tanévzáró “természetesen” romlott a tanulók magatartása is: “... több tanulónk áthágta az iskolai törvényeket és megrovásban részesült.” Arról is érdemes szólnunk, hogy még az 1943-44-es tanévben is volt ennek az eleki katolikus iskolának zsidó hitoktatója /dr. Durschlag István/, és kettő izraelita vallású

t a n u l ó j a .
Itt is soroljuk fel az osztályokat! Az I.osztály osztályfőnöke Fischer Mária Bóna volt, ide 62-en jártak. A II. osztályé Vedres Mária Rafaella volt, ahova 46 tanuló járt. A III-os osztályfőnök Molnár Mária Mariella volt /58 diák/, illetve az 56 fős IV. osztályosoké pedig Simon Mária Chrysostoma. Az is nagyon érdekes, hogy ebben a tanévben közölték először a következő tanévre felvett tanulók névsorát/38 fő/. Ez talán azzal magyarázhatjuk, hogy az iskola vezetősége sejtette, hogy a folytatás nem lesz könnyű, így biztos ami biztos alapon megjelentették ezt a névsort is. /Ha sikerül megtalálnunk az esetleg később megjelent évkönyveket, akkor természetesen azokat is be fogjuk mutatni!/
Egy olyan világot szerettünk volna felidézni, amely a mai elekiek nagy részének ismeretlen, történelem. Egy olyan rendszer tüntette el ezt a két iskolát, amely szemében szállka volt az, hogy az ifjúságot egy tőlük teljesen más szellemben nevelik, hogy másban hisznek, mint ők, tehát “veszélyt” jelentenek az ő törvénytelen hatalmukra! Mind a két katolikus eleki iskola méltó arra, hogy emléküket megőrizzük, esetleg ha egyházi, illetve helyi igény lenne, akkor az immáron várossá vált Elek csak jól járna, ha ismétlten apácák is tanítanának egykori tanintézetükben.

Rapajkó Tibor

Nagyböjt hete

Mi - nők, asszonyok, leányok - már készülünk a húsvéti ünnepekre, pedig még bőven benne vagyunk a nagyböjt időszakában. Keressük a böjt tartalmát, jelentőségét, fontosságát, lényegét.
Valójában felkészülést jelent a nagy ünnepre, amely megkívánja a testi-lelki megtisztulást. Ősi rituálénak tekinthető. A biblia leírásai szerint már a korai kereszténység előtti időkre nyúlik vissza gyakorlása. Ebben olvasható, hogy Mózes próféta és Jézus is 40 napos böjtöt tartott bizonyos nagy események előtt. Ezen idő alatt - a gonosz lélek kiűzése a testből és a lélekből - tehát a teljes megtisztulás - csak imádsággal és böjtöléssel érhető el. Mindez az ennek következtében megvalósítható intenzívebb lelki, szellemi élet, az ellenálló képességünk javulása. Mindezek bekövetkezése, megvalósulása érdekében nem csak az étkezési tilalmakat tartották fontosnak, hanem a tánc, a mulatozás mellőzését is. Az elekiek körében ennek - az egyébként később egyházi tilalmat - csupán egyszeri megszegése volt engedélyezett, az a bizonyos “böjt közepi”, ma is élő német hagyomány, szokás.
A nagyböjt időszaka a tavaszi nagytakarítások, meszelések, nagymosások, vasalások, ablaktisztítások időszaka is. 1091-ben Orbán pápa iktatta törvénybe a nagyböjtöt, és az ehhez kapcsolódó követelményeket, ugyanakkor tilalmakat is. Ugyancsak erre az időszakra esett az ókereszténység korában a keresztelésekre történő felkészülés, valamint a bűnösök bűnbánata, vezeklése is ez alatt a 40 nap alatt zajlott. Az étrend is a megtisztuláshoz igazodott: aszalt gyümölcsöket, babot, lencsét, burgonyát és az ezekből is elkészíthető főzelékeket fogyasztottak, néha a korpából készült, igen kedvelt és ízletes savanyúlevest. Az előírások és tilalmak betartói számíthattak a bűnbocsánatra, a testi, lelki megtisztulásra.
Föltehetjük a kérdést: napjaink agyonhajszolt emberei vajon képesek-e az előírások és

feladatok elvégzésére találtak is tíz embert, akiket a karszalaguk miatt, vörös karszalagosoknak neveztek /ők is németek voltak/. Olyan “jól” teljesítették a rájuk bízott feladatot, hogy így még a tervezettnél is több embert tudtak kényszermunkára elvinni a Szovjetunióba. A pontos szám nem ismert! A munkájuk előtt az oroszok azt mondták nekik, hogy ha minden sikeres lesz, akkor jutalomban fognak részesülni, ami legalább is gondolatban azt jelentette, hogy ők talán Eleken maradhatnak. A jól végzett munka “jutalma” azonban /na vajon mi?/ igen az, nekik is el kellett menni a Szovjetunióba, de míg a többség számára ez büntetés, nekik ez jutalom volt! Tehát az igazság az, hogy nem számított semmit sem az, hogy pl. Kern /Kemény/ József is kommunista volt! Ezek az egykori vörös karszalagosok a munkatáborban is megpróbálták lázadni saját sorsuk ellen. Úgy látszik az árulókat még az oroszok sem szerették, még akkor sem, ha magukat már akkor is kommunistáknak vallókról volt szó! Azt is el kell még mondanunk, hogy volt olyan feleség is, aki bement a szovjet parancsnokságra cirkusolni, hogy ne vigyék el a vörös karszalagos férjét kényszermunkára. Mivel célját nem érte el, önként követte a férjét kisfiával a Szovjetunióba. Fontos azt is megjegyezni, hogy a már többször említett tíz “úriember” közül csak egy maradhatott Eleken, hisz sérve volt. Az viszont roppant érdekes, hogy az a néhány eleki, akik elvállalták ezt a hálátlan feladatot, miután hazatértek a “paradicsomból”, profitáltak a “dicső” múltukból, valamilyen szinten vezetők lettek. Ma már ebből a tizből nem él senki sem, ettől függetlenül ezeket a dolgokat is el kellett mondanunk, mert ezek is Elek történetéhez tartoznak.

Ezen rövid írásunkkal kívántunk megemlékezni a kommunista diktatúra áldozatairól /Emléknap: február 25./, illetve kapcsolódni a fővárosban 2002. február 24-én a kb. 150 ezer emlékező, illetve áldozat jelenlétében a nyilas és a kommunista diktatúra áldozatainak emléket állító Terror Háza Múzeum átadásához.

Rapajkó Tibor

Reform Főzőkör

Reform főzőkör indult a Keresztény Advent Közösség szervezésében február hónapban, melynek helyszíne a Szent István út 28. szám alatti Idősek Otthona volt. Az érdeklődőket négy héten keresztül hétfői napokon 17 órai kezdettel várták a szervezők. A találkozások alkalmával az egészséges táplálkozással és az egészséges életmód alapjaival foglalkoztak a résztvevők. Az előadásként elhangzott témakörök közül Kiss Balázs (lelkésztől) a víz és vízgyógyászat szerepéről, dr. Demény János (házi orvos) a mozgás, a napfény és a levegő jelentőségével foglalkozott, Papp István (lelkész) a pihenés és az Istenbe vetett bizalom témakörét és Varga Jánosné a táplálkozás témakörében nyújtott információt a jelenlévőknek. Varga Jánosné a Reform főzőkör szervezője a táplálkozás témakörében beszélt a táplálék összetevőkről (szénhidrát, fehérje, zsír, vitaminok, ásványi anyagok, nyomelemek, ballasztanyagok) és a szervezetünkben betöltött szerepükről. Elmondta, hogy a kockázati tényezők (túlzott zsiradék, só és cukorbevitel) hozzájárulnak a táplálkozással összefüggő betegségek kialakulásához (pl.:érelmeszesedés), melyek magas

számban fordulnak elő a magyar lakosság körében. A táplálkozásunk során ugyanakkor B vitaminból, folsavból és A vitaminból kevesebb jut a szervezetünkbe, melynek következtében hiánybetegségek léphetnek fel. Felhívta arra is a résztvevők figyelmét, hogy -felmérések alapján- a lakosság nem fogyaszt elegendő friss zöldséget, gyümölcsöt és hiányos a táplálkozásunk a teljesörlésű gabonafélék (élelmi rostok) tekintetében is. Utalt a rendszeres, nyugodt körülmények között zajló étkezés jelentőségére, mert ennek be nem tartása is krónikus betegségek megjelenését eredményezheti. Az előadásokat követően az ételek elkészítésére került sor, melyet "a puding próbája" követett, vagyis a kóstolás. A szervezők vendégszerető házigazda módjára fogadták a résztvevőket és szeretettel invitálták a következő találkozás alkalmára is a jelenlévőket, azzal a nem titkolt szándékkal, hogy ha közülük csupán néhány ember követi majd az -egészsége érdekében- a főzőkörön elhangzottakat, az már megérte a fáradozást. Az elkészített ételeket receptjeit a jelenlévők írásos formában megkapták, melyek közül néhányat szeretnénk ajánlani remélve, hogy az egészséges táplálkozás első lépéseként Önök is kipróbálják.

Szójás-krumplis

fasírt

Hozzávalók: 3 db közepes nagyságú héjában főtt burgonya, 8 dkg szójakocka, 2 evőkanál kukoricadara, 5 dkg darált dió, 4 gerezd fokhagyma, 2 tojás, 1 mokkáskanál őrölt kömény, kevés pirospaprika, ételízesítő. A héjában főtt burgonyát lereszeljük. A szójakockát beáztatjuk, majd késsel apróra vágjuk és hozzáadjuk a reszelt burgonyához és a többi hozzávalóval együtt lazán összedolgozzuk. Kis gombócokat formálunk belőle és kiolajozott tepsiben takaréklángon pirosra sütjük.

Töltött

káposzta:

Hozzávalók: 1 fej káposzta, 25 dkg rizs, 1 fej hagyma, 2-3 gerezd fokhagyma, 10 dkg szója granulátum, 5 dkg dióbél, 10 dkg gomba, apró savanyú káposzta, ízlés szerint a következő fűszerek: pirospaprika, őrölt szerecsendió, őrölt köménymag, babérlevél, borsikafű, koriander, vegeta vagy delikát. A káposztalevelet leforrázzuk. A szójagranulátumot delikátos forró vízben áztatjuk 1/2 vagy 1 órán keresztül, majd leszűrjük és levét kinyomjuk. A hagymát és a gombát megpároljuk. A szójagranulátumot, a megmosott rizs, a párolt hagymát és a gombát összekeverjük, majd hozzáadjuk a fűszereket. Az így elkészített töltelék a káposztalevelekbe töltjük. Az aprókáposzta felét a fazék aljára szórjuk, majd rárakjuk a töltelékeket és befedjük a maradék aprókáposztával. Lassú tűzön puhára főzzük. A töltelék felhasználhatjuk töltött paprika készítéséhez is, vagy önálló fogásként tepsiben megsütve, mint a hurkát tálalhatjuk.

Kókuszos

golyócskák:

10 dkg zabpelyhet enyhén megpirítunk, majd kb. 2 dl vízzel felfőzünk. Ízesíthetjük darált magvakkal (dió, mogyoró, napraforgó, mandula), vaníliával, mézzel, mazsolával, gabonakávéval. Golyókat formálunk belőle, és kókuszreszelékbe forgatjuk.

T. GY.

Békés megyei németetek ülése

2002. február 16-án ülést tartottak a megyei német önkormányzatok Gyulán. A jelenlévőket Reisz Ádám elnök köszöntötte, amit a települési kisebbségi önkormányzatok képviselőinek a beszámolója követett. Elsőként az almáskamarásiak szóltak az elmúlt félévben végzett munkájukról. Elmondták, hogy pl. náluk is van iskolai táncsoport, illetve nemzetiségi nyelvoktatás. Úgy tervezik, hogy az őszi helyhatósági választások után a községi önkormányzat német önkormányzat is lesz egyben. Őket a többi település követte... Az elekiek nevében Nádor Mária elnök számolt be az eddig végzett munkáról. Elmondta többek között azt is, hogy folyamatban van a Közösségi Ház bővítése, elfogadták a költségvetést, sikeres sváb bálát rendeztek február 9-én. A gyomaiak azt tartották fontosnak elmondani, hogy pl. most fognak először "sváb bált" rendezni. A gyulaiak büszkék lehetnek arra, hogy a Márton-napi rendezvényükre több mint ezer ember kíváncsi. 1995 óta már megjelent az ötödik kiadványuk is. Kétegyházán az idén elmaradt a sváb bál, de problémák vannak a különböző helyi rendezvények anyagi támogatásával is. A mezőberényiek több sikeres pályázatról tájékoztatták a jelenlévőket. Az idén ünnepelték meg az ottani egyesület 10. évfordulóját. Több magyarországi tábort is szerveztek a fiataloknak. Orosházán pl. nagyon jól ki tudják használni a közeli Szegedi Egyetem Német Tanszékét. /Több előadást tartottak, de rendeznek pl. osztrák kulturális hetet is áprilisban./ Végezetül a képviselők elfogadták a költségvetést. A megyei ülés után nem sokkal később, február 19-én az Eleki Németek Egyesülete is ülésezett Niedermayer József elnökletével. Itt három fontos téma volt: Az idén március 6-án tartják meg a böjt közepét, a Közösségi Ház egymillió forint állami támogatást nyert pályázaton, amit az épület hátsó részének az átalakítására kell fordítani. /Az egyesület számára az állami támogatás az Igazságügyi Minisztériumból érkezett dr. Hende Csaba államtitkár aláírásával./ Az ülés végén pedig Wittmann György számolt be a helyi kisebbségi önkormányzat elfogadott költségvetéséről.

Rapajkó Tibor